

Gyóni Géza:
VAN EGY FALU

I.

Van egy falu, – fehérfalú
Templom van a közepében.
Nekem az a kicsiny haza
Legkedvesebb menedékem.

Csendszerető, szántó-vető,
Egyszerű nép lakik benne –
Baja bár száz, sosem lármáz –
Rábízza a jó Istenre...

Mégis hogyha városokba'
Zúgni hallom már a népet;
Sorsa ellen békületlen...
Tudja Isten, mitől – félek...

Úgy ostromol itt a nyomor,
Mely kőházak falát rágja.
Elgyötört nép rázza öklét
Cifra, fényes palotákra.

És ha akkor a zshivajból
Kis falumba be-betérek –
Úgy örül a lelkem annak,
Hogy a házak – mind fehérek...

II.

Van egy kis ház, szőlőinda
Körülfonja.
Kis ablaka oda néz ki
A toronyra.

Van egy kis ház. Templom van a
Közelében;
Szűk ösvénye a templomhoz
Vezet épen.

Gógös város zajába ha
Beleuntam,
Akácszegett ösvényt járok
Csillapultan.

S hogy megállok a kis háznak
Ereszében,
Úgy érezem: a templomot
Már elértem.